

Gezelle

inkedevinke den appelboom
zo zong Gezelle van blijdschap
en jij bent een bromtol van gramschap
en worstelt met een droom van falen

weer bleef je in gebreke
in de lokalen van een school
de baas wou je spreken
en jij bleef op de dool

door gangen zonder einde
het gebouw was vreemd
en toch bekend: beelden
die zich nog nachten
zullen herhalen
en waar je nooit aan went

zing dan liever als Gezelle
van vinken in een appelboom
en laat het vrolijk zijn
meer hoef je niet te vertellen
dan een klinkgedicht, een klankfestijn

timpe tompe terelink
ook Gezelle was een vreemdeling
maar hij zong van timpe tompe
zoals een kind een trouwjurk maakt
van weggegooide lomp

Staf De Wilde